

CHOWELIM (2) *sb m*

Tekst nie oznacza pochyleń.

sg N chowelim (1). ◇ I chowelim(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Słowo hebrajskie (w tłumaczeniu Wujka: powrózek); funiculus Vulg (2) : bo wziętem sobie dwie rozdze/ iednę názwałem Nohámą/ á drugą názwałem Chowelimem [*dissipantes*] (*marg*) Nohámá/ tłumaczy fię wdzięczna/ zaś Chowelim kázićielowie/ lub fkazce/ álbo/ gubićielowie/ álbo rączey powrozy lub łznury/ czytay Kálwiná. (-)/ y pásłem ten drob. *BudBib Zach 11/7.**

DM